

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 389/2012 AL CONSILIULUI

din 2 mai 2012

privind cooperarea administrativă în domeniul accizelor și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2073/2004

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 2073/2004 al Consiliului din 16 noiembrie 2004 privind cooperarea administrativă în domeniul accizelor ⁽³⁾ instituie un sistem comun prin care statele membre se asistă reciproc și cooperează cu Comisia în vederea asigurării aplicării corecte a legislației în domeniul accizelor și a combaterii evaziunii în domeniul accizelor și a denaturărilor aferente pe piața internă. Având în vedere experiența acumulată și evoluțiile recente, trebuie aduse o serie de modificări regulamentului respectiv. Astfel, dat fiind numărul de modificări necesare, regulamentul ar trebui înlocuit din motive de claritate.
- (2) Realizarea deplină a pieței interne necesită în continuare un sistem de cooperare administrativă în domeniul accizelor, care să cuprindă toate aspectele legislației referitoare la aplicarea accizelor pentru produsele menționate la articolul 1 din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor ⁽⁴⁾.
- (3) Din motive de eficacitate, rapiditate și costuri, este vital ca rolul mijloacelor electronice în schimbul de informații să fie consolidat. Având în vedere natura repetitivă a anumitor cereri și diversitatea lingvistică din cadrul Uniunii, este important să se asigure o utilizare la scară mai largă a formatelor standard în schimbul de informații, astfel încât cererile de informații să poată fi prelucrate mai rapid. Aceste cerințe pot fi îndeplinite cel mai eficient printr-o utilizare mai sistematică a sistemului informatizat instituit prin Decizia nr. 1152/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulației și a controlului produselor supuse accizelor ⁽⁵⁾. În prezent, sistemul respectiv oferă posibilități mai ample decât în momentul în care a intrat în vigoare Regulamentul (CE) nr. 2073/2004 și va fi dezvoltat în continuare. Astfel, ar trebui să li se solicite statelor membre să recurgă la acesta ori de câte ori este posibil.
- (4) Schimbul de informații în materie de accize este necesar într-o foarte mare măsură pentru a stabili o imagine reală asupra situației privind accizele a anumitor persoane, dar, în același timp, statele membre nu au posibilitatea de a se implica în „anchete pentru găsirea probelor” sau de a solicita informații puțin probabil să fie relevante pentru situația privind accizele a unei anumite persoane, a unui grup sau a unei categorii verificabile de persoane.
- (5) În scopul unei coordonări adecvate a fluxurilor de informații, este necesară menținerea dispozițiilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2073/2004 în ceea ce privește existența unui punct de contact unic în fiecare stat membru. Deoarece ar putea fi necesare contacte

⁽¹⁾ Avizul din 29 martie 2012 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).⁽²⁾ JO C 68, 6.3.2012, p. 45.⁽³⁾ JO L 359, 4.12.2004, p. 1.⁽⁴⁾ JO L 9, 14.1.2009, p. 12.⁽⁵⁾ JO L 162, 1.7.2003, p. 5.

de natură mai directă între autoritățile și funcționarii statelor membre din motive de eficiență, dispozițiile privind delegarea și desemnarea funcționarilor competenți ar trebui, de asemenea, menținute.

- (6) Pentru ca informațiile necesare să fie disponibile la timp, ar trebui menținute dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 2073/2004, prin care se cere autorității solicitate să acționeze cât mai rapid posibil, cel târziu într-un termen stabilit. Cu toate acestea, ar trebui ca termenul pentru furnizarea informațiilor aflate deja la dispoziția statului membru solicitat să fie mai scurt decât termenul standard.
- (7) Pentru monitorizarea eficientă a procedurilor privind accizele în circulația transfrontalieră, este necesară oferirea în continuare a posibilității efectuării de controale simultane de către statele membre și a prezenței funcționarilor unui stat membru pe teritoriul altui stat membru, în cadrul cooperării administrative.
- (8) Ar trebui ca dificultățile legate de notificarea deciziilor și a măsurilor administrative transfrontaliere să fie soluționate în continuare prin menținerea dispozițiilor cu privire la acest aspect din Regulamentul (CE) nr. 2073/2004.
- (9) În vederea combaterii eficiente a fraudei, ar trebui menținute dispozițiile privind schimbul de informații fără cerere prealabilă. Pentru a facilita un astfel de schimb ar trebui precizate categoriile de informații care urmează să fie schimbate în mod obligatoriu.
- (10) Statele membre ar trebui să poată schimba în continuare în mod facultativ informațiile necesare pentru aplicarea corectă a legislației în domeniul accizelor în cazul în care informațiile respective nu se încadrează în categoriile de informații care sunt schimbate în mod automat.
- (11) Raportarea reprezintă un mijloc adecvat de garantare a îmbunătățirii continue a calității informațiilor schimbate. Prin urmare, ar trebui instituit un cadru pentru furnizarea de raportări.
- (12) Stocarea electronică de către statele membre a anumitor date specificate referitoare la autorizația operatorilor economici și a antrepozitelor fiscale este indispensabilă pentru funcționarea corespunzătoare a sistemului de accize și pentru combaterea fraudei. Aceasta permite schimbul rapid al datelor respective între statele membre și accesul automat la informații. Acest lucru poate fi realizat prin utilizarea informațiilor deja conținute în sistemele informatizate naționale în materie de accize, prin elaborarea unei analize de risc care consolidează informațiile deținute la nivel național cu privire la operatorii economici supuși plății accizelor și la circulația mărfurilor accizabile în cadrul Uniunii, precum și prin includerea unei serii de informații privind persoanele impozabile și tranzacțiile acestora. Deoarece procedurile pentru stabilirea sau pentru recuperarea accizelor, precum și termenele de prescripție și

alte termene, sunt diferite în diverse state membre, este necesar, în vederea asigurării unei asistențe reciproce eficiente în materie de aplicare a legislației privind accizele în situații transfrontaliere, să se stabilească o perioadă minimă pe durata căreia fiecare stat membru ar trebui să stocheze informațiile respective.

- (13) Pentru ca informațiile stocate în bazele de date electronice să fie fiabile, ar trebui prevăzută actualizarea periodică a acestora.
- (14) Operatorii economici ar trebui să poată efectua rapid verificările necesare pentru circulația produselor accizabile. Acestora ar trebui să li se ofere posibilitatea de a li se confirma electronic validitatea codurilor de acciză prin intermediul unui registru central operat de către Comisie și alimentat cu informațiile conținute în bazele de date naționale.
- (15) Normele naționale privind secretul bancar ar putea afecta eficiența mecanismelor prevăzute în prezentul regulament. Prin urmare, ar trebui ca statele membre să nu fie autorizate să refuze furnizarea de informații doar pe baza unor astfel de norme.
- (16) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere altor măsuri adoptate la nivelul Uniunii, care contribuie la combaterea neregulilor și a fraudei privind accizele, ci ar trebui mai curând să le completeze.
- (17) Din motive de claritate, este util să se confirme în prezentul regulament că, în situația în care se obțin informații sau documente cu autorizarea sau la cererea unei autorități judiciare, comunicarea informațiilor sau a documentelor către autoritatea competentă a unui alt stat membru face obiectul autorizării de către autoritatea judiciară, dacă o astfel de autorizare este solicitată în temeiul dreptului statului membru care le comunică.
- (18) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată de către statele membre în cadrul prezentului regulament. Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾ reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată de Comisie în temeiul prezentului regulament.

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

(19) Schimbul de informații cu țări terțe s-a dovedit benefic pentru aplicarea corectă a legislației în domeniul accizelor și, prin urmare, ar trebui menținut. Directiva 95/46/CE stabilește condiții specifice pentru comunicarea informațiilor către țări terțe, pe care statele membre trebuie să le respecte.

(20) În scopul aplicării efective a prezentului regulament, ar putea fi necesar să se limiteze sfera anumitor drepturi și obligații prevăzute în Directiva 95/46/CE, mai precis drepturile definite la articolul 10, la articolul 11 alineatul (1), la articolele 12 și 21, cu scopul de a proteja interesele economice și financiare importante ale statelor membre, ținând seama de potențialele pierderi de venituri ale statelor membre și de importanța crucială a informațiilor vizate de prezentul regulament pentru eficacitatea luptei împotriva fraudei. Întrucât este necesară conservarea dovezilor în cazurile suspectate de neregularități fiscale sau fraudă și întrucât trebuie evitată interferarea cu evaluarea corectă a respectării legislației în domeniul accizelor, s-ar putea dovedi necesară limitarea obligațiilor controlorului de date și a drepturilor persoanei în cauză cu privire la furnizarea de informații, accesul la date și facerea cunoscută a operațiilor de procesare în cadrul schimbului de date personale în temeiul prezentului regulament. Statele membre ar trebui să aibă obligația de a aplica astfel de limitări în măsura în care sunt necesare și proporționale.

(21) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a anumitor articole din prezentul regulament și pentru a defini categoriile principale de date care pot face obiectul schimburilor între statele membre în temeiul prezentului regulament, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾.

(22) Procedura de examinare trebuie utilizată pentru adoptarea actelor de punere în aplicare având în vedere că actele respective reprezintă măsuri cu un domeniu de aplicare general în sensul articolului 2 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(23) Sunt necesare monitorizarea și evaluarea funcționării prezentului regulament. Prin urmare, ar trebui prevăzute dispoziții referitoare la colectarea de statistici și alte informații de către statele membre și la pregătirea rapoartelor periodice de către Comisie.

(24) Întrucât obiectivul prezentului regulament, respectiv simplificarea și consolidarea cooperării administrative dintre statele membre, care necesită o abordare armonizată, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, din motive de uniformitate și eficacitate urmărite, poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate

cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(25) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și ține seama de principiile care sunt recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8). Având în vedere limitele stabilite prin prezentul regulament, prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în cadrul prezentului regulament nu depășește ceea ce este necesar și proporțional în scopul protejării intereselor fiscale legitime ale statelor membre.

(26) Regulamentul (CE) nr. 2073/2004 ar trebui abrogat.

(27) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată și a adoptat un aviz ⁽²⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește condițiile în care autoritățile competente în statele membre pentru aplicarea legislației în domeniul accizelor cooperează între ele și cu Comisia, pentru a asigura respectarea legislației respective. În acest scop, prezentul regulament stabilește norme și proceduri menite să abileze autoritățile competente ale statelor membre să coopereze și să facă schimb, prin mijloace electronice sau în alt mod, de informații necesare pentru asigurarea aplicării corecte a legislației în domeniul accizelor.

(2) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării, în statele membre, a normelor privind asistența reciprocă în materie penală.

(3) De asemenea, acesta nu aduce atingere respectării vreunei obligații în legătură cu asistența reciprocă mai largă decurgând din alte instrumente juridice, inclusiv acorduri bilaterale sau multilaterale.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

1. „autoritate competentă” înseamnă autoritatea desemnată în conformitate cu articolul 3 alineatul (1);

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽²⁾ Avizul din 18 ianuarie 2012.

2. „autoritate solicitantă” înseamnă biroul central de legătură pentru accize sau orice departament de legătură sau funcționar competent al unui stat membru care înaintează o cerere de asistență în numele autorității competente;
3. „autoritate solicitată” înseamnă biroul central de legătură pentru accize sau orice departament de legătură sau funcționar competent al unui stat membru care primește cererea de asistență în numele autorității competente;
4. „birou pentru accize” înseamnă orice birou în care pot fi realizate formalitățile prevăzute de normele privind accizele;
5. „schimb automat generat de un eveniment” înseamnă comunicarea sistematică, fără o cerere prealabilă, de informații cu o structură predefinită cu privire la un eveniment de interes, de îndată ce informațiile respective devin disponibile, alta decât schimbul de informații prevăzut la articolul 21 din Directiva 2008/118/CE;
6. „schimb automat regulat” înseamnă comunicarea sistematică, fără o cerere prealabilă, de informații cu o structură predefinită, la intervale regulate prestabilite;
7. „schimb spontan” înseamnă comunicarea de informații, fără o cerere prealabilă, către un alt stat membru, care nu intră sub incidența punctelor 5 sau 6 sau a articolului 21 din Directiva 2008/118/CE;
8. „sistem informatizat” înseamnă sistemul computerizat pentru circulația și controlul produselor accizabile instituit prin Decizia nr. 1152/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulației și a controlului produselor supuse accizelor⁽¹⁾;
9. „persoană” înseamnă o persoană fizică, o persoană juridică, orice asociație de persoane care nu constituie o persoană juridică, dar care este recunoscută în temeiul legislației Uniunii sau al legislației naționale ca având capacitatea de a efectua acte juridice, precum și orice altă construcție juridică, indiferent de natura sau de forma sa, fie că are sau nu are personalitate juridică;
10. „operator economic” înseamnă o persoană care, în cursul activității sale comerciale, este implicată în activități care intră sub incidența legislației în domeniul accizelor, autorizată sau nu în acest sens;
11. „prin mijloace electronice” înseamnă utilizarea oricărui tip de echipament electronic care are capacitatea de a prelucra, inclusiv de a transmite și de a comprima, și de a stoca date, inclusiv sistemul informatizat definit la punctul 8;
12. „cod de acciză” înseamnă numărul de identificare atribuit de statele membre, în scopul accizării, registrelor operatorilor economici și sediilor menționate la articolul 19 alineatul (1) literele (a) și (b);
13. „deplasarea produselor accizabile în cadrul Uniunii” înseamnă deplasarea în regim suspensiv de accize, între două sau mai multe state membre, a unor produse accizabile în sensul capitolului IV din Directiva 2008/118/CE, sau a unor produse accizabile după eliberarea lor pentru consum în sensul capitolului V secțiunea 2 din Directiva 2008/118/CE;
14. „anchetă administrativă” înseamnă orice control, verificare sau altă acțiune pe care autoritățile competente pentru aplicarea legislației în domeniul accizelor le întreprind în exercitarea îndatoririlor lor, în scopul de a asigura aplicarea corectă a legislației menționate;
15. „rețea CCN/CSI” înseamnă platforma comună care are la bază rețeaua comună de comunicație (CCN) și interfața comună a sistemului (CSI), concepută de Uniune pentru a asigura toate transmisiile prin mijloace electronice dintre autoritățile competente în domeniul vamal și fiscal;
16. „accize” înseamnă taxele menționate la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2008/118/CE;
17. „document de asistență administrativă reciprocă” înseamnă un document creat în cadrul sistemului informatizat și utilizat pentru schimbul de informații în temeiul articolelor 8, 15 sau 16 și pentru monitorizare în temeiul articolului 8 sau al articolului 16;
18. „document alternativ de asistență administrativă reciprocă” înseamnă un document pe suport de hârtie care este utilizat pentru schimbul de informații în temeiul articolului 8 sau al articolului 15, în cazul în care sistemul informatizat nu este disponibil;
19. „control simultan” înseamnă verificările coordonate cu privire la legislația în domeniul accizelor referitoare la situația unui operator economic sau a persoanelor asociate, organizat de două sau mai multe state membre participante cu interese comune sau complementare.

Articolul 3

Autoritățile competente

- (1) Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă în numele căreia urmează să se aplice prezentul regulament. Statul membru informează fără întârziere Comisia cu privire la desemnarea respectivă și la toate modificările ulterioare ale acesteia.
- (2) Comisia pune la dispoziție o listă cu autoritățile competente și publică această informație în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ JO L 162, 1.7.2003, p. 5.

Articolul 4

Birourile centrale de legătură pentru accize și departamentele de legătură

(1) Autoritatea competentă din fiecare stat membru desemnează un birou central de legătură pentru accize, căruia îi este delegată responsabilitatea principală privind contactele cu alte state membre în domeniul cooperării administrative în ceea ce privește legislația în domeniul accizelor. Statul membru informează Comisia și autoritățile competente ale celorlalte state membre cu privire la acest lucru.

Biroul central de legătură pentru accize poate fi, de asemenea, desemnat ca fiind responsabil pentru contactele cu Comisia în sensul prezentului regulament.

(2) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru poate desemna departamente de legătură, altele decât biroul central de legătură pentru accize, cărora li se atribuie competențe în conformitate cu legislația sau cu politica în domeniu la nivel național, în vederea schimbului direct de informații în temeiul prezentului regulament.

Biroul central de legătură pentru accize se asigură că lista cu departamentele menționate este actualizată și pusă la dispoziția birourilor centrale de legătură pentru accize ale celorlalte state membre în cauză.

Articolul 5

Funcționari competenți

(1) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru poate să desemneze, în condițiile stabilite de acesta, funcționari competenți care pot face schimb direct de informații în temeiul prezentului regulament.

Autoritatea competentă poate limita domeniul de aplicare a acestei desemnări.

Biroul central de legătură pentru accize are responsabilitatea de a actualiza lista cu funcționarii competenți și de a pune lista la dispoziția birourilor centrale de legătură pentru accize ale celorlalte state membre în cauză.

(2) Funcționarii care fac schimb de informații în temeiul articolelor 12 și 13 sunt considerați funcționari competenți în sensul articolelor respective, în conformitate cu condițiile stabilite de autoritățile competente.

Articolul 6

Obligațiile biroului central de legătură pentru accize, ale departamentelor de legătură și ale funcționarilor competenți

(1) Biroul central de legătură pentru accize are ca principală responsabilitate schimbul de informații privind circulația produselor accizabile între statele membre și, în special, responsabilitatea principală pentru:

(a) schimbul de informații în temeiul articolului 8;

(b) transmiterea notificărilor referitoare la deciziile și măsurile administrative solicitate de statele membre în temeiul articolului 14;

(c) schimburile obligatorii de informații în temeiul articolului 15;

(d) schimburile facultative spontane de informații în temeiul articolului 16;

(e) furnizarea de raportări privind acțiunile de monitorizare în temeiul articolului 8 alineatul (5) și al articolului 16 alineatul (2);

(f) schimbul de informații stocate în baza de date electronică prevăzută la articolul 19;

(g) furnizarea de informații statistice și de alte tipuri de informații în temeiul articolului 34.

(2) În cazul în care departamentele de legătură sau funcționarii competenți trimit sau primesc cereri de asistență sau răspunsuri la astfel de cereri de asistență, aceștia informează biroul central de legătură pentru accize al statului membru respectiv în condițiile stabilite de acesta.

(3) În cazul în care un departament de legătură sau un funcționar competent primește o cerere de asistență care solicită o acțiune în afara zonei sale teritoriale sau operaționale, acesta înaintează imediat cererea biroului central de legătură pentru accize al statului său membru și funcționarului competent al departamentului de legătură responsabil și informează autoritatea solicitantă cu privire la acest lucru. În acest caz, termenele stabilite la articolul 11 încep în ziua următoare celei în care cererea de asistență a fost înaintată biroului central de legătură pentru accize și funcționarului competent al departamentului de legătură responsabil, dar nu mai târziu de o săptămână de la data primirii cererii, astfel cum se menționează în prima teză a prezentului alineat.

Articolul 7

Informații sau documente obținute cu autorizarea sau la cererea autorității judiciare

(1) Comunicarea către autoritatea competentă a unui alt stat membru a informațiilor sau a documentelor obținute de o autoritate competentă cu autorizarea sau la cererea unei autorități judiciare face obiectul autorizării prealabile din partea autorității judiciare, în cazul în care dreptul național impune acest lucru.

(2) Dacă, în cazul unei cereri de informații, autoritatea judiciară refuză să furnizeze o astfel de autorizare autorității solicitate, aceasta din urmă informează autoritatea solicitantă în conformitate cu articolul 25 alineatul (5).

CAPITOLUL II

COOPERARE LA CERERE

Articolul 8

Îndatoriri generale ale autorității solicitate

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată comunică informațiile necesare pentru asigurarea aplicării corecte a legislației în domeniul accizelor, inclusiv eventualele informații cu privire la un anumit caz sau la anumite cazuri, în special cele referitoare la deplasarea produselor accizabile în cadrul Uniunii.

(2) În scopul comunicării informațiilor prevăzute la alineatul (1), autoritatea solicitată ia măsuri de efectuare a oricăror anchete administrative necesare pentru obținerea informațiilor respective.

(3) Cererea prevăzută la alineatul (1) poate cuprinde o cerere motivată de efectuare a unei anchete administrative specifice. În cazul în care autoritatea solicitată decide că nu este necesară nicio anchetă administrativă, aceasta informează imediat autoritatea solicitantă cu privire la motivele care stau la baza deciziei sale.

(4) În scopul de a obține informațiile solicitate sau de a efectua ancheta administrativă cerută, autoritatea solicitată sau oricare altă autoritate administrativă sesizată de aceasta procedează ca și când ar acționa pe cont propriu sau la cererea altei autorități din propriul său stat membru.

(5) Autoritatea solicitată poate solicita autorității solicitante să prezinte raportări privind acțiunile de monitorizare desfășurate de statul membru solicitant pe baza informațiilor furnizate. În cazul formulării unei astfel de cereri, autoritatea solicitantă trimite astfel de raportări cât mai curând posibil, fără a aduce atingere dispozițiilor aplicabile în statul său membru privind confidențialitatea și protecția datelor, cu condiția ca o astfel de acțiune să nu impună o sarcină disproporționată asupra sa.

Articolul 9

Forma cererii și a răspunsului

(1) Se face schimb de cereri de informații și de anchete administrative în temeiul articolului 8, precum și de răspunsuri la astfel de cereri, cu ajutorul unui document de asistență administrativă reciprocă, sub rezerva alineatului (4) din prezentul articol.

În cazul în care sistemul informatizat nu este disponibil, se utilizează un document alternativ de asistență administrativă reciprocă în locul documentului de asistență administrativă reciprocă.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili:

(a) structura și conținutul documentelor de asistență administrativă reciprocă;

(b) normele și procedurile referitoare la schimburile de documente de asistență administrativă reciprocă;

(c) modelul de formular și conținutul documentului alternativ de asistență administrativă reciprocă;

(d) normele și procedurile referitoare la utilizarea documentului alternativ de asistență administrativă reciprocă.

De asemenea, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili structura și conținutul raportărilor menționate la articolul 8 alineatul (5).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 35 alineatul (2).

(3) Fiecare stat membru stabilește situațiile în care sistemul informatizat poate fi considerat indisponibil.

(4) În cazul în care, din rațiuni practice, documentul de asistență administrativă reciprocă nu poate fi utilizat, schimbul de mesaje poate fi efectuat, în mod excepțional, în totalitate sau parțial prin alte mijloace. În astfel de cazuri, mesajul este însoțit de o explicație a motivului pentru care nu s-a putut utiliza documentul de asistență administrativă reciprocă.

Articolul 10

Furnizarea de documente

(1) Documentele, indiferent de conținutul lor, care urmează să fie furnizate în temeiul articolului 8, sunt anexate la documentul de asistență administrativă reciprocă menționat la articolul 9 alineatul (1).

Cu toate acestea, în cazul în care acest lucru este imposibil sau nerealizabil, documentele sunt furnizate prin mijloace electronice sau în alt mod.

(2) Autoritatea solicitată are obligația de a furniza documente originale doar în cazul în care acestea sunt necesare în scopul urmărit de autoritatea solicitantă, iar furnizarea acestora nu contravine dispozițiilor aplicabile în statul membru al autorității solicitate.

Articolul 11

Termene

(1) Autoritatea solicitată furnizează informațiile menționate la articolul 8 în cel mai scurt timp posibil și nu mai târziu de trei luni de la data primirii cererii.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritatea solicitată se află deja în posesia informațiilor respective, termenul este de o lună.

(2) În anumite categorii speciale de cazuri, autoritatea solicitată și cea solicitantă pot conveni asupra unor termene diferite de cele prevăzute la alineatul (1).

(3) În cazul în care autoritatea solicitată nu este în măsură să răspundă cererii în termenul prevăzut la alineatul (1), aceasta informează autoritatea solicitantă prin intermediul unui document de asistență administrativă reciprocă, în termen de o lună, cu privire la motivele nerespectării termenului și indică data la care consideră că va fi în măsură să ofere un răspuns.

Articolul 12

Participarea funcționarilor din alte state membre la anchetele administrative

(1) Prin acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de autoritatea solicitată, funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă pot fi prezenți în birourile autorităților administrative ale statului membru solicitat sau în oricare alt loc în care autoritățile respective își desfășoară activitatea, în vederea schimbului de informații necesare pentru a asigura aplicarea corectă a legislației în domeniul accizelor.

În cazul în care informațiile solicitate sunt incluse în documentația la care au acces funcționarii autorității solicitate, funcționarii autorității solicitante primesc copii ale documentelor care conțin informațiile solicitate.

(2) Pe baza acordului dintre autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de aceasta din urmă, funcționarii desemnați de autoritatea solicitantă pot fi prezenți în timpul anchetelor administrative efectuate pe teritoriul statului membru solicitat în vederea schimbului de informații necesare pentru a asigura aplicarea corectă a legislației în domeniul accizelor.

În cazul în care se ajunge la un astfel de acord, funcționarii autorității solicitante pot avea acces la aceleași sedii și la aceleași documente ca și funcționarii autorității solicitate, prin intermediul funcționarilor respectivi și numai în scopul efectuării anchetei administrative. Funcționarii autorității solicitante desfășoară anchete sau adresează întrebări numai cu acordul și sub supravegherea funcționarilor autorității solicitate. Aceștia nu exercită competențele de control conferite funcționarilor autorității solicitate.

(3) Funcționarii autorității solicitante prezenți în alt stat membru în conformitate cu alineatele (1) și (2) trebuie să fie în măsură să prezinte în orice moment o împuternicire scrisă care să specifice identitatea și calitatea lor oficială.

Articolul 13

Controale simultane

(1) În vederea realizării schimbului de informații necesare pentru a asigura aplicarea corectă a legislației în domeniul accizelor, două sau mai multe state membre pot conveni, pe baza unei analize a riscurilor, să efectueze controale simultane, fiecare pe teritoriul propriu, cu privire la situația referitoare la accize a

unui sau a mai multor operatori economici sau a altor persoane care prezintă un interes comun sau complementar, ori de câte ori acestea consideră că astfel de controale sunt mai eficiente decât controalele efectuate de un singur stat membru.

(2) În vederea inițierii unui control simultan în conformitate cu alineatul (1), autoritatea competentă a unui stat membru prezintă o propunere autorităților competente ale celorlalte state membre vizate.

Propunerea:

- (a) specifică cazul sau cazurile propuse pentru controale simultane;
- (b) identifică în mod individual fiecare persoană cu privire la care se urmărește efectuarea unui astfel de control;
- (c) precizează motivele care justifică necesitatea unui control comun;
- (d) specifică perioada de timp pe parcursul căreia se urmărește efectuarea de astfel de controale.

(3) Autoritățile competente care primesc o propunere menționată la alineatul (2) confirmă acordul lor cu privire la participarea la controlul simultan sau comunică refuzul lor motivat autorității competente care a emis propunerea cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de o lună de la data primirii propunerii.

(4) Fiecare autoritate competentă care participă la un control simultan numește un reprezentant care răspunde de supravegherea și coordonarea operațiunii de control simultan.

(5) În urma efectuării unui control simultan, autoritățile competente informează fără întârziere birourile centrale de legătură pentru accize ale celorlalte state membre cu privire la orice metode sau practici descoperite pe parcursul controlului simultan ca fiind utilizate sau suspectate de a fi fost utilizate pentru a încălca legislația în domeniul accizelor, în cazul în care astfel de informații ar putea prezenta un interes deosebit pentru alte state membre.

Articolul 14

Cererea de notificare a deciziilor și măsurilor administrative

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată, în conformitate cu normele care reglementează notificări similare aplicabile în statul său membru, notifică destinatarului toate deciziile și măsurile adoptate de autoritățile administrative ale statului membru solicitant cu privire la aplicarea legislației în domeniul accizelor.

(2) Cererile de notificare menționate la alineatul (1) menționează obiectul deciziei sau al măsurii care urmează să fie notificată și indică numele, adresa și orice alte informații relevante pentru identificarea destinatarului.

(3) Autoritatea solicitată informează fără întârziere autoritatea solicitantă cu privire la acțiunile sale la cererea de notificare menționată la alineatul (1) și îi comunică data transmiterii deciziei sau a măsurii către destinatar.

(4) În cazul în care autoritatea solicitată nu este în măsură să dea curs cererii de notificare menționate la alineatul (1), aceasta informează în scris autoritatea solicitantă cu privire la acest fapt în termen de o lună de la data primirii cererii.

Autoritatea solicitată nu refuză să dea curs unei astfel de cereri prin invocarea conținutului deciziei sau al măsurii care urmează să fie notificată.

(5) Autoritatea solicitantă face o cerere de notificare în temeiul prezentului articol numai în cazul în care nu este în măsură să furnizeze destinatarului notificarea în conformitate cu normele care reglementează notificarea instrumentelor în cauză în statul membru solicitant sau în cazul în care o astfel de notificare ar cauza dificultăți disproporționate.

(6) Prezentul articol nu se aplică documentelor menționate la articolul 8 din Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2012 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor reprezentând impozite, taxe și alte măsuri ⁽¹⁾.

CAPITOLUL III

SCHIMB DE INFORMAȚII FĂRĂ CERERE PREALABILĂ

Articolul 15

Schimbul obligatoriu de informații

(1) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru transmite autorităților competente ale tuturor celorlalte state membre în cauză, fără cerere prealabilă și prin intermediul schimbului automat regulat sau generat de un eveniment, informațiile necesare pentru asigurarea aplicării corecte a legislației în domeniul accizelor, în următoarele situații:

- (a) în cazul în care a survenit sau se suspectează că a survenit, într-un alt stat membru, o neregulă sau o încălcare a legislației în domeniul accizelor;
- (b) în cazul în care a survenit sau se suspectează că a survenit o neregulă sau o încălcare a legislației în domeniul accizelor pe teritoriul unui stat membru, fapt care poate avea repercusiuni în alt stat membru;

(c) în cazul în care există un risc de fraudă sau în cazul pierderii accizelor în alt stat membru;

(d) în cazul în care a survenit, în condiții de regim suspensiv de accize, distrugerea totală sau pierderea irecuperabilă a produselor accizabile;

(e) în cazul în care, în timpul deplasării produselor accizabile în cadrul Uniunii, a survenit un eveniment excepțional care nu este prevăzut în Directiva 2008/118/CE și care poate afecta calculul accizelor datorate de un operator economic.

(2) O autoritate care a transmis informații către o altă autoritate în conformitate cu alineatul (1) poate cere ca cealaltă autoritate să prezinte raportări cu privire la acțiunile de monitorizare pe care le-a întreprins pe baza informațiilor furnizate. Dacă este formulată o astfel de cerere, cealaltă autoritate trimite cât mai curând posibil o astfel de raportare, fără a aduce atingere normelor privind confidențialitatea și protecția datelor care sunt aplicabile în statul său membru, cu excepția cazului în care acest lucru ar impune o sarcină administrativă disproporționată asupra sa.

(3) În cazul în care informațiile menționate la alineatul (1) se referă la deplasarea produselor accizabile în cadrul Uniunii, acestea sunt transmise cu ajutorul unui document de asistență administrativă reciprocă, sub rezerva alineatului (4).

Cu toate acestea, în mod excepțional, în cazul în care documentul respectiv nu poate fi utilizat în practică, schimbul de informații poate fi efectuat în totalitate sau parțial prin alte mijloace. În astfel de cazuri, mesajul este însoțit de o explicație a motivului pentru care documentul de asistență administrativă reciprocă nu a putut fi utilizat în practică.

(4) În cazul în care sistemul informatizat nu este disponibil, se utilizează documentul alternativ de asistență administrativă reciprocă în locul documentului menționat la alineatul (3).

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili:

- (a) categoriile exacte de informații care fac obiectul schimbului în temeiul alineatului (1) și care, în cazul persoanelor fizice, includ date precum numele, prenumele, strada, numărul, codul poștal, orașul, statul membru, codul fiscal sau alt cod de identificare, codul produsului sau descrierea acestuia, precum și alte date cu caracter personal conexe, dacă sunt disponibile;
- (b) frecvența schimburilor regulate și termenele pentru schimburile generate de un eveniment în temeiul alineatului (1), pentru fiecare categorie de informații;
- (c) structura și conținutul documentelor de asistență administrativă reciprocă;
- (d) forma și conținutul documentului alternativ de asistență administrativă reciprocă;

⁽¹⁾ JO L 84, 31.3.2010, p. 1.

- (e) normele și procedurile referitoare la schimburile de documente menționate la literele (c) și (d).

De asemenea, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili care sunt situațiile în care autoritățile competente pot considera sistemul informatizat ca fiind indisponibil în sensul alineatului (4) din prezentul articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 35 alineatul (2).

Articolul 16

Schimbul facultativ de informații

(1) Autoritățile competente ale statelor membre pot să își transmită reciproc, fără cerere prealabilă, prin intermediul schimbului spontan, orice informații necesare pentru a asigura aplicarea corectă a legislației în domeniul accizelor despre care au cunoștință și al căror schimb nu intră sub incidența articolului 15.

În acest scop, acestea pot utiliza sistemul informatizat în cazul în care sistemul poate prelucra astfel de informații.

(2) O autoritate care a transmis informații către o altă autoritate în conformitate cu alineatul (1) poate cere ca cealaltă autoritate să prezinte raportări cu privire la acțiunile de monitorizare pe care le-a întreprins pe baza informațiilor furnizate. Dacă este formulată o astfel de cerere, cealaltă autoritate trimite cât mai curând posibil o astfel de raportare, fără a aduce atingere normelor privind confidențialitatea și protecția datelor care sunt aplicabile în statul său membru, cu excepția cazului în care acest lucru ar impune o sarcină administrativă disproporționată asupra sa.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili:

- (a) structura și conținutul documentelor de asistență administrativă reciprocă pentru a cuprinde cele mai uzuale tipuri de informații menționate la alineatul (1);
- (b) normele și procedurile referitoare la schimburile de documente de asistență administrativă reciprocă.

De asemenea, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili structura și conținutul raportărilor menționate la alineatul (2).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 35 alineatul (2).

Articolul 17

Obligația statelor membre de a facilita schimburile de informații fără cerere prealabilă

Statele membre adoptă măsurile administrative și organizaționale necesare pentru a facilita schimburile prevăzute în prezentul capitol.

Articolul 18

Limitarea obligațiilor

Statele membre nu sunt obligate, în scopul punerii în aplicare a prezentului capitol, să impună noi obligații persoanelor cu privire la colectarea de informații, și nici să își asume sarcini administrative disproporționate.

CAPITOLUL IV

STOCAREA ȘI SCHIMBUL DE INFORMAȚII ELECTRONICE REFERITOARE LA OPERATORII ECONOMICI

Articolul 19

Stocarea și schimbul de informații referitoare la autorizațiile de operator economic și la antrepozite fiscale

(1) Fiecare stat membru întreține o bază de date electronică care conține următoarele registre:

(a) un registru al operatorilor economici aparținând uneia dintre următoarele categorii:

(i) antrepozitarii autorizați în sensul articolului 4 punctul 1 din Directiva 2008/118/CE;

(ii) destinatarii înregistrați în sensul articolului 4 punctul 9 din Directiva 2008/118/CE;

(iii) expeditorii înregistrați în sensul articolului 4 punctul 10 din Directiva 2008/118/CE.

(b) un registru al sediilor autorizate ca antrepozite fiscale în sensul articolului 4 punctul 11 din Directiva 2008/118/CE.

(2) Registrele menționate la alineatul (1) conțin următoarele informații:

(a) codul unic de acciză emis de autoritatea competentă pentru operatorul economic sau sediile în cauză;

(b) numele și adresa operatorului economic sau ale sediilor;

- (c) categoria produsului supus accizelor (CAT) și/sau codul produsului supus accizelor (EPC) referitoare la produsele cuprinse în autorizația menționată în anexa II, lista codurilor 11 din Regulamentul (CE) nr. 684/2009 al Comisiei din 24 iulie 2009 de implementare a Directivei 2008/118/CE a Consiliului în ceea ce privește procedurile informatizate pentru deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize ⁽¹⁾;
- (d) identificarea biroului central de legătură pentru accize sau a biroului pentru accize de la care pot fi obținute informații suplimentare;
- (e) data de la care autorizația este valabilă, este modificată sau, după caz, data de expirare a valabilității autorizației;
- (f) pentru antrepozitarii autorizați, antrepozitul fiscal sau lista cu antrepozitele fiscale pentru care se aplică autorizația și, dacă se prevede în legislația națională, mențiunea faptului că aceștia sunt autorizați să omită detaliile destinatarului în momentul expedierii, că sunt autorizați să divizeze o deplasare în conformitate cu articolul 23 din Directiva 2008/118/CE sau că sunt autorizați să li se deplaseze produsele accizabile către un loc de livrare directă în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din directiva respectivă;
- (g) pentru destinatarii înregistrați, dacă se prevede în legislația națională, mențiunea faptului că aceștia sunt autorizați să li se deplaseze produsele accizabile către un loc de livrare directă în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din Directiva 2008/118/CE;
- (h) pentru destinatarii înregistrați menționați la articolul 19 alineatul (3) din Directiva 2008/118/CE, alții decât cei menționați la litera (i) de la prezentul alineat, conținutul autorizației cu privire la cantitatea de produse accizabile, identitatea expeditorului în statul membru de expediție și perioada de timp pentru care este valabilă autorizația;
- (i) pentru destinatarii înregistrați menționați la articolul 19 litera (3) din Directiva 2008/118/CE care dețin o autorizație de a primi vinuri de la expeditori care beneficiază de derogarea prevăzută la articolul 40 din Directiva 2008/118/CE, conținutul autorizației cu privire la cantitatea de produse accizabile și termenul pentru care autorizația este valabilă. Menționarea derogării în conformitate cu articolul 40 din Directiva 2008/118/CE se include în registru;
- (j) pentru antrepozitele fiscale, antrepozitarul autorizat sau lista cu antrepozitarii autorizați pentru a căror utilizare este autorizat antrepozitul fiscal.
- (3) Biroul central de legătură pentru accize sau un departament de legătură din fiecare stat membru se asigură că informațiile conținute în registrele naționale sunt complete, exacte și actualizate.

(4) Informațiile conținute în registrele naționale respective prevăzute la alineatul (2), care se referă la operatorii economici implicați în deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize între statele membre, fac obiectul unui schimb automat prin intermediul unui registru central.

Comisia gestionează registrul ca parte a sistemului informatizat, astfel încât să asigure în orice moment o vizualizare actualizată corectă a tuturor datelor din registrele naționale furnizate de toate statele membre.

Birourile centrale de legătură pentru accize sau departamentele de legătură ale statelor membre comunică în timp util Comisiei conținutul registrului național, precum și orice modificare adusă acestuia.

Articolul 20

Accesul la informații și corectarea acestora

(1) Comisia se asigură că persoanele implicate în circulația produselor accizabile în regim suspensiv de accize între statele membre pot obține confirmarea, prin mijloace electronice, a validității codurilor de acciză înscrise în registrul central menționat la articolul 19 alineatul (4). Comisia transmite toate cererile formulate de un operator economic de corectare a informațiilor respective către biroul central de legătură pentru accize sau către departamentul de legătură responsabil de autorizarea operatorului economic respectiv.

(2) Birourile centrale de legătură pentru accize sau departamentele de legătură din statele membre se asigură că operatorii economici pot obține confirmarea informațiilor cu privire la aceștia deținute în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) și pot obține corectarea eventualelor inexactități.

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru poate autoriza, în condițiile stabilite de statul membru în cauză, biroul central de legătură pentru accize sau departamentele de legătură desemnate să comunice confirmarea informațiilor deținute în temeiul articolului 19 alineatul (2).

Articolul 21

Păstrarea datelor

(1) Fiecare stat membru păstrează informațiile privind deplasarea produselor accizabile în cadrul Uniunii și înregistrările din registrele naționale menționate la articolul 19 pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la sfârșitul anului calendaristic în care a început deplasarea, pentru ca astfel de informații să poată fi utilizate pentru procedurile prevăzute în prezentul regulament. Perioada respectivă poate fi limitată la trei ani în ceea ce privește informațiile introduse în registrele naționale înainte de 1 iulie 2012.

(2) Informațiile obținute prin intermediul sistemului informatizat se păstrează în sistemul respectiv, astfel încât să poată fi extrase și prelucrate ulterior în cadrul sistemului ca răspuns la o cerere de informații menționată la articolul 8.

⁽¹⁾ JO L 197, 29.7.2009, p. 24.

Articolul 22**Punere în aplicare**

Comisia adoptă acte de punere în aplicare:

- (a) pentru a specifica detaliile tehnice referitoare la actualizarea automată a bazelor de date prevăzute la articolul 19 alineatul (1) și a registrului central menționat la articolul 19 alineatul (4);
- (b) pentru a specifica normele și procedurile referitoare la accesul și la corectarea informațiilor în temeiul articolului 20 alineatul (1).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 35 alineatul (2).

CAPITOLUL V**CONDIȚII COMUNE CARE REGLEMENTEAZĂ ASISTENȚA****Articolul 23****Regimul lingvistic**

Cererile de asistență, inclusiv cererile de notificare și documentele anexate acestora, pot fi redactate în oricare limbă convenită între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată. O traducere care să însoțească documentul, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în care își are sediul autoritatea solicitată, este necesară numai dacă autoritatea solicitată furnizează o justificare care să explice necesitatea unei traduceri.

Articolul 24**Calitatea serviciilor**

- (1) Comisia și statele membre se asigură că părțile sistemului informatizat necesare pentru schimbul de informații descris în prezentul regulament sunt operaționale, corespunzător întreținute și dezvoltate în continuare.
- (2) Comisia și statele membre încheie un acord privind nivelul serviciilor și convin asupra unei politici de securitate pentru sistemul informatizat. Acordul privind nivelul serviciilor definește calitatea tehnică și cantitatea serviciilor care urmează să fie furnizate de Comisie și statele membre pentru a asigura funcționarea în condiții de securitate a tuturor părților sistemului informatizat și a comunicării electronice și repartizarea responsabilităților pentru dezvoltarea în continuare a sistemului respectiv.

Articolul 25**Limite generale ale obligațiilor autorității solicitate**

- (1) Autoritatea solicitată furnizează autorității solicitante informațiile solicitate în conformitate cu prezentul regulament, cu condiția ca:
 - (a) autoritatea solicitantă să fi epuizat sursele obișnuite de informare pe care le-ar fi putut utiliza în astfel de cazuri pentru a obține informațiile solicitate, fără a risca să compromită atingerea scopului urmărit; și

- (b) numărul și natura cererilor de informații înaintate de autoritatea solicitantă într-o anumită perioadă să nu implice o sarcină administrativă disproporționată asupra autorității solicitate.

- (2) Prezentul regulament nu impune autorității competente a unui stat membru obligația de a efectua anchete sau de a furniza informații în cazul în care legislația sau practicile administrative ale statului membru respectiv nu permit autorităților sale să efectueze astfel de anchete sau să colecteze ori să utilizeze astfel de informații în beneficiul altui stat membru.

- (3) Autoritatea competentă a unui stat membru poate refuza furnizarea de informații în cazul în care statul membru solicitant nu este în măsură, din motive juridice, să furnizeze informații similare.

- (4) Furnizarea informațiilor poate fi refuzată în cazul în care acestea ar putea conduce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui proces comercial, sau în cazul în care divulgarea informațiilor respective ar contraveni ordinii publice.

- (5) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă cu privire la motivele care stau la baza respingerii unei cereri de asistență. În scopuri statistice, autoritățile competente informează anual Comisia cu privire la categoriile de motive ale respingerii.

- (6) Dispozițiile alineatelor (2), (3) sau (4) nu pot fi în niciun caz interpretate ca autorizând o autoritate solicitată să refuze furnizarea de informații doar pentru că informațiile respective sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară sau de o persoană desemnată sau acționând în calitate de agent sau fiduciar, sau pentru că aceste informații se raportează la participațiile la capitalul unei persoane.

Articolul 26**Cheltuieli**

Statele membre renunță reciproc la orice cerere pentru rambursarea cheltuielilor suportate în aplicarea prezentului regulament, cu excepția cererilor cu privire la onorariile plătite experților.

Articolul 27**Suma minimă**

- (1) O cerere de asistență poate face obiectul unui prag minim bazat pe acciza potențial datorată.
- (2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a specifica pragul menționat la alineatul (1) al prezentului articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 35 alineatul (2).

Articolul 28

Secretul oficial, protecția datelor și utilizarea informațiilor comunicate în temeiul prezentului regulament

(1) Informațiile comunicate sau colectate de statele membre în temeiul prezentului regulament sau orice informații la care un funcționar sau alt angajat ori un contractant a avut acces în timpul exercitării îndatoririlor sale fac obiectul obligației de a păstra secretul oficial și beneficiază de protecția acordată informațiilor similare în conformitate cu dreptul statului membru care primește informațiile respective.

(2) Informațiile prevăzute la alineatul (1) pot fi utilizate în următoarele scopuri:

- (a) stabilirea bazei de evaluare a accizelor;
- (b) colectarea sau controlul administrativ al accizelor;
- (c) monitorizarea circulației produselor accizabile;
- (d) analiza riscurilor în domeniul accizelor;
- (e) anchete în domeniul accizelor;
- (f) stabilirea altor taxe, impozite și impuneri reglementate de articolul 2 din Directiva 2010/24/UE.

Cu toate acestea, autoritatea competentă a statului membru care furnizează informațiile permite utilizarea acestora în alte scopuri în statul membru al autorității solicitante în cazul în care legislația statului membru al autorității solicitate permite ca informațiile să fie utilizate în scopuri similare în statul membru respectiv.

În măsura în care acest lucru este permis de legislația națională, și fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (2), informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol pot fi utilizate în legătură cu proceduri judiciare sau administrative care pot implica sancțiuni, inițiate ca urmare a încălcării legislației fiscale, fără a aduce atingere normelor care reglementează drepturile învinuiților și ale martorilor pe parcursul unor astfel de proceduri.

(3) În cazul în care autoritatea solicitantă consideră că informațiile pe care le-a primit de la autoritatea solicitată pot fi utile autorității competente a unui alt stat membru, aceasta le poate transmite autorității respective. Autoritatea solicitantă informează autoritatea solicitată cu privire la acest lucru.

Autoritatea solicitată poate impune ca informațiile să fie comunicate unui alt stat membru cu acordul său prealabil.

(4) Toate prelucrările de date cu caracter personal efectuate de statele membre, menționate în prezentul regulament, fac obiectul dispozițiilor naționale de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE.

În scopul aplicării corecte a prezentului regulament, statele membre limitează domeniul de aplicare al obligațiilor și drepturilor prevăzute la articolul 10, articolul 11 alineatul (1) și articolele 12 și 21 din Directiva 95/46/CE, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a proteja interesele menționate la articolul 13 alineatul (1) litera (e) din directiva respectivă. Astfel de limitări sunt proporționale cu interesul în cauză.

Articolul 29

Accesul la informații cu autorizarea Comisiei

Persoanele autorizate corespunzător de către Comisie pot primi accesul la informațiile menționate la articolul 28 alineatul (4) doar în măsura în care acest lucru este necesar pentru întreținerea, menținerea și dezvoltarea rețelei CCN/CSI și pentru funcționarea registrului central.

Persoanele respective sunt supuse obligației păstrării secretului oficial. Informațiile accesate sunt protejate ca date cu caracter personal în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

Articolul 30

Valoarea probatorie a informațiilor obținute

Rapoartele, declarațiile și oricare alte documente sau copii legalizate ori extrase ale acestora, comunicate de către autoritatea competentă a unui stat membru autorității competente a unui alt stat membru în conformitate cu prezentul regulament, pot fi invocate ca dovezi de către organismele competente ale celui alt stat membru pe aceeași bază ca în cazul documentelor similare furnizate de altă autoritate a acestuia.

Articolul 31

Obligația de a coopera

(1) În scopul aplicării prezentului regulament, fiecare stat membru adoptă toate măsurile necesare pentru:

- (a) a asigura o coordonare internă eficientă între autoritățile menționate la articolele 3-5;
- (b) a stabili o cooperare directă între autoritățile abilitate în vederea coordonării prevăzute la litera (a) de la prezentul alineat;
- (c) a asigura buna funcționare a sistemului de schimb de informații prevăzut de prezentul regulament.

(2) Comisia comunică fără întârziere autorității competente a fiecărui stat membru orice informație pe care o primește și pe care este în măsură să o furnizeze, necesară pentru a asigura aplicarea corectă a legislației în domeniul accizelor.

Articolul 32

Relațiile cu țările terțe

(1) O autoritate competentă a unui stat membru care primește informații de la o țară terță poate transmite informațiile respective autorităților competente ale oricărui stat membru care ar putea fi interesate de acestea și, în special, autorităților competente care le solicită, cu condiția ca acordurile de asistență cu țara terță respectivă să permită acest lucru. De asemenea, astfel de informații pot fi transmise Comisiei ori de câte ori prezintă interes pentru Uniune în sensul prezentului regulament.

(2) În cazul în care țara terță respectivă să își asume un angajament juridic de a furniza asistența necesară pentru obținerea dovezilor privind caracterul ilicit al tranzacțiilor care par să contravină legislației în domeniul accizelor, informațiile obținute în temeiul prezentului regulament pot fi comunicate de către autoritatea competentă a unui stat membru țării terțe respective, în conformitate cu dreptul intern al statului membru respectiv privind transferul de date cu caracter personal către țările terțe, în scopul aplicării corecte a accizelor sau a taxelor, impozitelor și impunerilor similare aplicabile în țara terță cu consimțământul autorităților competente care au furnizat informațiile, în conformitate cu dreptul lor intern.

Articolul 33

Asistența acordată operatorilor economici

(1) Autoritățile unui stat membru în care își are sediul un expeditor de produse accizabile pot acorda asistență expeditorului respectiv în cazul în care acesta nu primește un raport de recepție menționat la articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2008/118/CE, un raport de export menționat la articolul 25 alineatul (3) din directiva menționată sau, în situațiile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) din directiva respectivă, o copie a documentului de însoțire menționat la articolul 34 din aceasta.

O astfel de asistență se acordă fără a aduce atingere obligațiilor fiscale ale expeditorului care beneficiază de asistență.

(2) În cazul în care un stat membru acordă asistență în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol și consideră necesar să obțină informații de la un alt stat membru, acesta solicită informațiile respective în conformitate cu articolul 8. Celălalt stat membru poate refuza să obțină informațiile solicitate dacă expeditorul nu a epuizat toate mijloacele aflate la dispoziția sa pentru a obține dovada faptului că deplasarea produselor accizabile între statele membre s-a încheiat.

CAPITOLUL VI

EVALUARE ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 34

Evaluarea acordurilor, colectarea de statistici operaționale și raportare

(1) Statele membre și Comisia examinează și evaluează aplicarea prezentului regulament. În acest scop, Comisia sintetizează periodic experiența acumulată de statele membre în vederea îmbunătățirii funcționării sistemului instituit de prezentul regulament.

(2) Statele membre comunică Comisiei următoarele:

(a) orice informație disponibilă relevantă pentru experiența acestora cu privire la aplicarea prezentului regulament, inclusiv eventualele date statistice necesare pentru evaluarea acesteia;

(b) orice informație disponibilă privind metode sau practici reale sau suspectate a fi utilizate pentru încălcarea legislației în domeniul accizelor, în cazul în care respectivele metode sau practici dezvăluie deficiențe sau lipsuri în funcționarea procedurilor definite în prezentul regulament.

În vederea evaluării eficacității acestui sistem de cooperare administrativă în impunerea aplicării legislației în domeniul accizelor și în combaterea evaziunii și a fraudei referitoare la accize, statele membre pot comunica Comisiei orice informație disponibilă, altele decât informațiile menționate la primul paragraf.

Comisia transmite informațiile comunicate de statele membre celorlalte state membre în cauză.

Obligația de a comunica informații și date statistice nu implică nicio creștere nejustificată a sarcinii administrative.

(3) Comisia poate extrage în mod direct informații din mesaje generate de sistemul informatizat în scopuri statistice și de evaluare, sub rezerva articolului 28.

(4) Informațiile comunicate de statele membre sau extrase de Comisie în sensul alineatelor (1)-(3) nu conțin date individuale sau cu caracter personal.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili, în scopul punerii în aplicare a prezentului articol, datele statistice relevante comunicate de statele membre, informațiile care urmează să fie extrase de Comisie și rapoartele statistice care urmează să fie pregătite de Comisie și de statele membre.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 35 alineatul (2).

Articolul 35

Comitetul pentru accize

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru accize instituit prin articolul 43 alineatul (1) din Directiva 2008/118/CE. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 36

Abrogarea Regulamentului (CE) nr. 2073/2004

Regulamentul (CE) nr. 2073/2004 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se citesc ca trimiteri la prezentul regulament în conformitate cu tabelul de corespondență care figurează în anexa la prezentul regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 mai 2012.

Articolul 37

Rapoartele înaintate Parlamentului European și Consiliului

Din cinci în cinci ani, începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament și în special pe baza informațiilor furnizate de statele membre, Comisia prezintă rapoarte Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentului regulament.

Articolul 38

Acorduri bilaterale

În cazul în care autoritățile competente încheie acorduri cu privire la aspecte de ordin bilateral reglementate de prezentul regulament, în alt scop decât acela de a viza cazuri individuale, acestea informează Comisia fără întârziere. La rândul ei, Comisia informează autoritățile competente ale celorlalte state membre.

Articolul 39

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 iulie 2012.

Pentru Consiliu

Președintele

M. VESTAGER

ANEXĂ

Correspondența dintre Regulamentul (CE) nr. 2073/2004 și Regulamentul (UE) nr. 389/2012			
Numărul articolului din Regulamentul (CE) nr. 2073/2004	Numărul articolului din Regulamentul (UE) nr. 389/2012	Numărul articolului din Regulamentul (CE) nr. 2073/2004	Numărul articolului din Regulamentul (UE) nr. 389/2012
1	1	20	17
2	2	21	18
3	3, 4, 5, 6	22	19, 20
4	7	23	—
5	8	24	33
6	9	25	21
7	7, 10	26	34
8	11	27	32
9	11	28	9, 15, 16, 22
10	11	29	23
11	12	30	25, 27, 28
12	13	31	28, 29, 32
13	13	32	30
14	14	33	31
15	14	34	35
16	14	35	37
17	15	36	38
18	15	37	39
19	16		